

telse, naar man kan tænke sig visse Omstændigheder, hvorunder det vilde være i „høieste Grad uretsfærdigt“ at anvende disciplinæriske Bestemmelser. Der føres for Diebliffet en Strid i Kirken om Daaben, og jeg skal tillade mig at citere en kort Uttring, der er falden af et æret Medlem af dette Thing i denne Strid. Det hedder nemlig i dansk Kirketidende for Aaret 1856 Nr. 38: „Sjøndt jeg saaledes tør og vil forsvare eller dog undskylde Alterbogsdaaben omtrent paa samme Maade, som jeg undskylder og forsvarer BARNEDAABEN o. s. v.“ Deraf vil man see, at der allerede er gaaet et stort Skridt videre, thi her er Tale om at undskylde og forsvare BARNEDAABEN. Jeg har kun citeret disse Uttringer for at gjøre det klart, at man ikke er istand til at sige, at det foreligger som noget saa Utvivlsomt og af Alle indrømmet, at det er en kirkelig Forpligtelse at lade de smaa Børn døbe, at det maa være indlysende ogsaa for dem, der ikke høre til Folketirken, og naar vi tage Hensyn til Grundlovens Valgbestemmelser, saa maa det ligeoverfor disse anerkjendes for en Tilfældighed, at alle Medlemmer af dette Thing, saavidt jeg idetmindste veed, høre til Folketirken. Ogsaa det Medlem, der f. Ex. bekjendte sig til den mosaiske Tro, maatte staae i det samme Forhold til det nu foreliggende Forslag som enhver af os. Han skulde altsaa kunne sige Ja til og altsaa kunne dømme om, hvorvidt det virkelig forholder sig saaledes, at der er en kirkelig Forpligtelse til at lade de smaa Børn døbe; men det er en mislig Stilling at sætte en saadan Mand i. Ikke destomindre skal jeg anerkjende, at der kunde tænkes Omstændigheder, under hvilke det var ønskeligt at sætte sig ud over disse Hensyn. Vi have endnu ingen kirkelig Forsatning, og jeg skal vedkjende mig den Anskuelse, at det nærværende Diebliff ikke er heldigt valgt til at gjennemføre en saadan. Dersom der altsaa var en Nødvendighed tilstede, dersom det var noget Paastrængende, at en saadan Udtalelse kom frem, da vilde Sagen forholde sig anderledes; men der er ingen saadan Nødvendighed, det er reent som i Forbigaaende, at disse Uttringer ere henkastede.

Jeg vilde altsaa ansee det for ønskeligt, at Ordene kunde gaae ud. Ikke destomindre skal jeg med Hensyn til den ærede Ministers Uttringer under denne Sags 1ste Behandling strax erklære, at jeg anseer Lovforslaget ogsaa uden denne Forandring for at være et saa stort Fremskridt og for et saa stort Gode, at dersom mit principale Ændringsforslags Vedtagelse skulde lægge Hindringer iveien paa dens fremtidige Bane, saa er det ikke mit Ønske at fastholde Forslaget. Jeg vil langt foretrække, at vi faae Loven ogsaa uden den Ændring, som jeg har foreslaaet i den, end at vi slet ingen Lov faae. Jeg skal altsaa gjøre det afhængigt af den høitærede Cultusministers Udtalelse, hvorvidt jeg fastholder mit principale Ændringsforslag eller ikke.

Kirke- og Underviisningsministeren: Den ærede Rigsdagsmand, som har stillet disse Forslag, har jo allerede hentydet til de Udtalelser, der om dem fandt Sted under Sagens forrige Behandling. Det blev dengang af mig udtalt, at jeg med Hensyn til det Forslag, der nu er stillet til § 1 som subsidiairt, ikke egentligt kunde have Noget at indvende. Uagtet det endnu ikke er mig ganske klart, at den Mening, som den ærede Rigsdagsmand vil lægge ind i Paragraphen, saaledes som den er affattet, med Nødvendighed ligger deri, saa maa jeg dog indrømme, at den utvivlsomme, rigtige Mening gives paa en tydeligere Maade ved den Redaction, som er bragt i Forslag. Der kan, haaber jeg, heller ikke være nogen Tvivl om, at man i det andet Thing vil gaae ind paa at vedtage denne Forandring, og at dette kan seee saa betimeligt, at der derved ikke vil opstaae nogen Hindring for Lovens endelige Gjennemførelse; thi baade den ærede Rigsdagsmand og jeg mødes jo i det Ønske, at Loven maa komme ud. — Men jeg yttrede ogsaa dengang, at den Forandring, der i Forbindelse med denne blev bragt i Forslag og omtalt af den ærede Rigsdagsmand og som nu indeholdes i det principale Forslag til samme §, var af en ganske anden Charakter og vilde, dersom den vedtoges, efter min Mening frembringe en ikke ringe Sandsyn-